

Догађаји године:

1. Масован и достојанствен испраћај патријарха Павла
2. Статут Војводине и политичке контроверзе које су пратиле његово усвајање
3. Стављање Србије на белу шенген листу
4. Подношење кандидатуре Србије за чланство у ЕУ
5. Посета Дмитрија Медведева Београду

Политичар године:

1. Борис Тадић (Иако политички мање доминантан него у претходној години, Борис Тадић остаје централна политичка фигура у земљи, што је потврђено и успешним спољнополитичким наступима, од посете Кини, до сусрета са Џозефом Бајденом и Дмитријем Медведевом у Београду. Оно што би требало највише да забрине Тадића и његове саветнике јесте чињеница да је у овој години, још и више него у претходној, он био „Катица за све“, односно да и влада и странка и владајућа ЕУ идеологија све више висе о све тањем концу његовог рејтинга.)
2. Томислав Николић (Након одвајања од СРС, Николићев СНС је успео да преузме већину радикалских гласова, маргинализује ДСС, угрози примат ДС-а, и представи се као прихватљив фактор и у Бриселу и Вашингтону. Иако приметно идеолошко разводњавање и све упадљивија празнина његове реторике и политике, за сада, уз благодатност медија коју је имао у 2009. и залихе политичког капитала који је стекао у претходном периоду, нису оставили видљивог трага на његовом рејтингу, питање је да

ли ће и колико још дуго Николић успевати да мири захтеве Брисела и расположење сопственог бирачког тела. Зато ће вероватно, од сада до вечности, „борба против криминала и корупције“ бити његова омиљена тема.)

3. Ивица Дачић (После рискантне одлуке да уђе у владу са демократама, СПС је једина чланица владајуће коалиције која није доживела пад рејтинга, а у унутаркоалиционим борбама успео је да потисне Г17 Плус. Сем тога, вештим иступима и акцијама у својству министра унутрашњих послова подигао поверење у полицију и постао прихватљив за све шири политички спектар)

4. Расим Љајић (иако на челу непопуларног ресора, један је од два најомиљенија министра, формирао странку која је постала свима пожељан партнер, а са својим личним рејтингом се уврстио међу најпопуларније политичаре у земљи)

5-6. Вук Јеремић (Политичка звезда популарног министра спољних послова је у 2009. блистала променљивим сјајем, али су његова агилност и помало неконвенционални стил дубоко уграђени у спољнополитичке пробоје и успехе државе којих у претходној години није било мало. Првенствено захваљујући њему, званична девиза ове владе „и Косово и Европа“ још увек има одређени легитимитет.)

5-6. Божидар Ћелић (Помало скрајнути „Божа“ имао је, заправо, у 2009. веома успешну сезону која је, за разлику од неких претходних година, остала недовољно медијски и политички верификована. На сва три фронта на којима је радио и за које је био задужен – Универзијада, наука, ЕУ интеграције – Ћелић је забележио (најмање!) врло добар резултат и свима показао да, упркос хипотеке „теткиног кауча“ и извесној изгубљености у унутарстраначким лавиринтима моћи, још није за старо политичко гвожђе.)

Политички губитник године:

1. СРС и Драган Тодоровић (Током читаве године СРС је ишла из неуспеха у неуспех, лутајући у одсуству лидера и стратегије деловања. Уколико се Војислав Шешељ у скорије време не врати из Хага, судбина СРС постаће неизвесна, па би чак могао бити угрожен и њен парламентарни статус.)

2. Драган Ђилас (Исфорсирао ванредне локалне изборе у Земуну и на Вождовцу, на којима су убедљиву двоструку победу забележили напредњаци и тиме угрозио своје позиције у врху ДС-а.)

3. Војислав Коштуница (Након, по њега, катастрофалне 2008. није искористио опозициони статус да реорганизује странку, није успео да политички капитализује положај „радикалне опозиције“, нити се избори за веће присуство и утицај у јавности. Пред крај године чак је и коалиција са Вељом Илићем доведена у питање.)

4. Млађан Динкић (Већи део 2009. провео у политичкој дефанзиви због ниског рејтинга и неиспуњених обећања у вези са Фијатом и бесплатних акција у вредности хиљаду евра. Ипак, крајем године, након одмрзавања посла и уплате прве трансхе од стране Фијата, донекле поправио своје позиције у влади и јавности.)

5. Чедомир Јовановић (Растрзан унутрашњим сукобима, ЛДП перманентно не успева да се одлепи од цензуса, а у последње време, на низу локалних одмеравања снага, све чешће не успева ни да добаци до њега. У неколико критичних момената помогао опстанак владе што, нарочито у случају контроверзног закона о информисању, није добро одјекнуло ни у медијима ни у бирачком телу.)

Скандал године:

1. Начин на који је тзв. Друга Србија пропратила смрт патријарха Павла.

2. Једнострана примена Прелазног трговинског споразума којом су укинуте или снижене царине за увоз из ЕУ, а која је Србију коштала више од сто милиона евра.

3. Медијско-политичка кампања којом је смрт једног француског навијача искоришћена за стварање атмосфере ванредног стања и утиска о свеопштој угрожености странаца у Србији, и као повод да се, по већ опробаној формули из времена митинга за Косово,

стави знак једнакости између патриотизма, насиља и хулиганства.

4. Догађаји везани за заказивање и отказивање геј-параде у Београду.

5. Кампања „Европа за све“ у организацији Божидара Ђелића и Драгана Марковића Палме која је пратила доношење одлуке о укидању виза, и која је неодољиво подсећала на некадашње соц-реалистичке пројекте „Титовим родним крајем“, „Упознај домовину да би је више волео“, „Млади радник самоуправљач“ и сл.

Уредник године:

1. Ненад Стефановић (РТС)

2. Милорад Вучелић (Печат)

3. Зоран Пановић (Данас)

Колумнисти године:

- Мирјана Бобић (Новости, Блиц)

- Мирослав Лазански (Политика)

- Драгољуб Жарковић (Време, Блиц)

- Небојша Катић (Политика)

- Цвијетин Миливојевић (Данас)

Политички новинари:

- Зоран Станојевић (РТС)

- Слободан Рељић (НИН, НСПМ)

- Мирослав Лазански (Политика, НИН)

- Даница Вученић (Радио Б92)

- Горислав Папић (НИН)

Политичка ТВ емисија:

1. Утисак недеље – Оља Бећковић (ПГ Мрежа, ТВ Б92)

2. Упитник – Оливера Јовићевић (РТС)

3. Да, можда не – Оливера Ковачевић (РТС)

4. Шта радите, бре? – Наташа Михајловић (РТС)

5. Стање нације (ТВ Б92)

Најбоља политичка радио емисија:

1. Речено-прећутано, група аутора (Радио Београд 2)

2. Кажипрст, Даница Вученић (Б92)

3. Агора, Снежана Бићанин (Радио Београд 2)

Дневне новине (политичка рубрика):

1. Новости

2. Политика

3. Прес

Медијско-политички треш године:

1. Е-новине (Петар Луковић)
2. Дневне новине „Борба“(†)
3. Проблем Предраг Сарапа (ТВ Студио Б)
4. Емисија "Ту сасвим близу", Марина Фратуцан (РТВ)
5. Колумне Светислава Басаре (Данас)

Изјаве године:

1. "И по садашњем закону није забрањено педерима да буду хомосексуалци." (Драган Марковић Палма, председник ЈС-а, 21. март 2009, "Двоугао" ТВ "Б92")

□□□□□□□□□□

2. "Оптужбе ЛДП-а да сам ратни злочинац јесу покушај прасића да ме увуку у обор и тиме стекну предност домаћег терена." (Александар Тијанић, директор РТС-а, 06. јун 2009, према "Пресу")

3. "На оптужбе које се чују с времена на време на рачун Лиге да је у питању некакво наше антиуставно деловање одговарам: па наравно да је антиуставно." (Ненад Чанак, председник Лиге социјалдемократа Војводине, 15. јануар 2009, "НИН")

4. "Црна Гора није срећна што је за једну светлосну годину испред Србије." (Миодраг Вуковић, члан Председништва ДПС-а Црне Горе, 26. април 2009, "Куир")

□□

5. "Рушење православних цркава и гробаља је релативно. Варварство није у традицији Косовара. Читава прича је непотребно драматизована и преувеличана." (*Хашим Тачи, премијер Косова, у позиву њ расељеним Србима да се врате на Косово и Метохију, 06. јун 2009, "Курир"*)

6. "Тачно је, био сам умешан у криминал јер сам формирао Српску радикалну странку." (*Томислав Николић, као бивши заменик председника СРС-а, 24. јул 2009, "Данас"*)

7. "Понекад ми се чини да је Хитлер био Србин, и њега би рехабилитовали." (*Ивица Дачић, председник СПС-а, 05. октобар 2009, "Прес"*)

8. "Да ли је неко питао Винстона Черчила да ли је нарушио достојанство Уједињених нација када је бацио ципеле 1956. на Никиту Хрушчова?" (*Гордана Поп-Лазивић, посланик СРС-а, о инциденту када је некадашњи председник СССР-а Никита Хрушчов лупао ципелом о сто због излагања делегата са Филипина у УН 1960. године, 29. новембар 2009, према "Политици"*)

9. "Доста је било да жирафе живе у Београду, а да пасу у Србији. Хајде мало да жирафе живе у Србији, а да пасу у Београду." (*Драган Марковић Палма, градоначелник Јагодине, 20. јануар 2009, "Б92"*)